

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Trg J.F.Kennedyja 11

Povrv-1140/2024.-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Beatrix Crnogorac, u pravnoj stvari tužitelja: ALU-FORMA d.o.o., Bisačka ulica 12, Zagreb, OIB: 51760588131, kojeg zastupa punomoćnik Krunoslav Canjuga, odvjetnik iz Sesveta, protiv tuženika: LA-RO PROMET d.o.o., Bedekovčina, Pustodol Orehovički 1/B, OIB: 24222317279, kojeg zastupa punomoćnik Davorka Kovač, odvjetnica iz Varaždina, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 10. ožujka 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 29. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Đurđica Pozaić iz Zlatara, Zagrebačka 15a poslovni broj Ovr-4965/2024. od 28. kolovoza 2024. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku LA-RO PROMET d.o.o., OIB: 24222317279, Pustodol Orehovički 1B, 49221 Pustodol Orehovičk platiti tužitelju ALU-FORMA d.o.o., OIB: 51760588131, Bisačka ulica 12, 10000 Zagreb iznos od 100.000,00 EUR uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku:

- na iznos od 65.183,11 EUR od 23.11.2021.,
- na iznos od 34.816,89 EUR od 30.04.2022.,

pa do isplate po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 01.01.2023. do 29.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja te u dijelu u kojem je naloženo tužitelju platiti tuženiku ovršni trošak u iznosu od 2.707,50 EUR uvećanim za zakonske zatezne kamate koje teku od dana 28. kolovoza 2024. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku petnaest dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 10.038,61 eura, sve u roku petnaest dana.

Obrazloženje

1. Na prijedlog ovrhovoditelja/tužitelja, javni bilježnik Đurđica Pozaić iz Zlatara, Zagrebačka 15a, izdao je rješenje o ovrsi poslovnog broja Đurđica Pozaić iz Zlatara, Zagrebačka 15a poslovni broj Ovr-4965/2024. (javnobilježnički predmet broj: UPP/OS-Ovr-495/2024) od 28. kolovoza 2024. kojim je ovršeniku/tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos od 100.000,00 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom od dospelja pojedinih utuženih računa pa do isplate kao i trošak ovršnog postupka (list 30. spisa).

2. Protiv rješenja o ovrsi koju je odredio javni bilježnik tuženik je pravodobno izjavio prigovor u kojem ističe kako osporava osnovanost i visinu tražbine ovrhovoditelja u cijelosti. Navodi kako osporava vjerodostojnost ovjerovljenog izvoda iz poslovnih knjiga – Konto kartice na temelju koje je javni bilježnik donio Rješenje o ovrsi. Visinu utužene tražbine ovrhovoditelj dokazuje Konto karticom koju je sam jednostrano izradio te koja ne predstavlja vjerodostojan dokaz visine potraživanja ovrhovoditelja. Ovršenik ističe da su stranke doista bile u poslovnom odnosu no osporava da bi ovrhovoditelju dugovao iznos za koji ga isti tereti. Iz priloženog Konta kartice uopće nije vidljivo na što se navodno potraživanje ovrhovoditelja odnosi, na koju navodnu uslugu bi se odnosilo to potraživanje. Nadalje, ovršenik ističe kako račune koji su navedeni u Kontu kartice ovrhovoditelja nije primio te isti nisu zavedeni u poslovne knjige ovršenika, nisu evidentirani u njegovom knjigovodstvu, nisu korišteni za povrat pretporeza, a niti je po istima izvršena bilo kakova radnja u poreznom smislu,

Vezano uz poslovnu suradnju stranka, ovršenik je podmirio račune koje je primio od ovrhovoditelja, a koji su se doista i odnosili na tu njihovu poslovnu suradnju no ističe da ne postoji tražbina ovrhovoditelja navedena u izvatku iz poslovnih knjiga – konto kartice prema ovršeniku.

3. Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku svojim Rješenjem poslovnog broja Povrv-127/2024-2 od 15. listopada 2024. oglašio se stvarno nenadležnim te je spis po pravomoćnosti rješenja ustupio stvarno nadležnom Trgovačkom sudu u Zagrebu (list 39. do 41. spisa).

4. Rješenjem poslovnog broja Povrv-127/2024-2 od 15. listopada 2024. Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Zaboku stavio je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika poslovni broj Ovr-4965/2024. (javnobilježnički predmet broj: UPP/OS-Ovr-495/2024) od 28. kolovoza 2024. u dijelu u kojem je određena ovrha a postupak nastavio u dijelu povodom prigovora protiv platnog naloga.

5. Tužitelj u podnesku od 10.01.2025. navodi kako je prigovor tuženika paušalan i neistinit. Ističe da je pozvao tuženika da do dana 01.02.2024. godine, sukladno računima i izvodu otvorenih stavaka podmiri dužni iznos od 100.000,00 eura. U dokaz stvarnom činjeničnom stanju, sada dostavlja potvrde za 2021., 2022. i 2023. godinu kao i otpremnice.

Tužitelj napominje da je tuženik dostavio i svoj IOS, što znači da je račune uredno knjižio. Slijedom iznijetog tužitelj predlaže održati na snazi platni nalog.

6.U podnesku od 15. veljače 2025. tuženik ističe kako ni iz dostavljene dokumentacije ne proizlazi navodno dugovanje tuženika odnosno potraživanje tužitelja, a kako to tvrdi tužitelj u ovom postupku. Navodi kako su stranke bile u poslovnom odnosu no oni su svoja dugovanja odnosno potraživanja u najvećem dijelu međusobno kompenzirali stoga tuženik osporava da bi ovrhovoditelju dugovao iznos za koji ga isti tereti. Svi dogovori oko suradnje i svega vezanog uz poslovnu suradnju stranaka odvijali su se isključivo između direktora tužitelja i direktora tuženika Kreše Kozina. Stoga e-mail korespondencija između punomoćnika tužitelja i gđe Andreje Kozina nije ni relevantna za ovaj postupak budući da ista nije imala, a niti ima, neposrednih saznanja o suradnji.

Tuženik također ističe kako iz dokumentacije – računa broj 042-PJ1-1 od 29.04.2022. proizlazi da je navodna usluga isporučena 2021. stoga se postavlja pitanje koji bi bio razlog da tužitelj tek nakon više od godinu dana izdaje račun tuženiku za uslugu koju je davno prije izvršio. Osim toga, s obzirom da proizlazi da se radilo o navodnim uslugama iz 2021. stoga tuženik opreza radi stavlja i prigovor zastare. Doista nije jasno zašto, iz kojeg razloga, bi netko za svoju uslugu koju je navodno izvršio, izdao račun tek nakon godine dana i to račun na iznos od čak 603.938,44 kn. Također ističe da iz računa koji glasi na iznos od 603.938,44 kn nije jasno na koju navodnu uslugu bi se uopće odnosio, proizlazi da je tuženik samoinicijativno za neke navodne svoje ranije usluge povećao cijene. Pod cijenu je naveo 100.656,41 i pod količinu 6 i na taj način došao do iznosa od 603.938,44 kuna.

Smatra da ukoliko su tužitelj i tuženik bili u nekoj poslovnoj suradnji onda tužitelj ne može samoinicijativno bez suglasnosti i prihvaćanja od druge strane povećavati cijene i to kako je tužitelj naveo „sukladno povećanju cijena na tržištu”. Stoga tuženik u cijelosti osporava i taj račun tužitelja kao i popratnu dokumentaciju koju je uz isti priložio jer se radi o jednostranom dokumentu izdanom od strane tužitelja za koji isti nije imao nikakve osnove.

7. Sud je izvršio uvid u relevantnu dokumentaciju sadržanu u spisu te je proveden dokazni prijedlog saslušanjem stranaka.

8.Ocjenom izvedenih dokaza na temelju rezultata cjelokupnog postupka, a u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

9.Predmet ovog postupka je potraživanje tužitelja u iznosu od 100.000,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama s osnove ispostavljenih računa radi izgradnje i ugradnje modularne jedinice kao i dopune vrijednosti objekta sukladno povećanju cijena na tržištu rada i materijala.

10.Iz navedenog proizlazi da su stranke bile u ugovornom odnosu temeljem ugovora o djelu.

11.Prema čl. 590. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23 dalje ZOO), ugovorom o djelu

izvođač se obvezuje obaviti određeni posao kao što je izrada ili popravak neke stvari ili kakav umni ili fizički rad, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

12. Među strankama nije sporno da su poslovno surađivali i da je tuženik usmenim putem naručio od tužitelja izradu 6. modularnih kućica koje je društvo tužitelja i proizvelo i isporučilo tuženiku također među strankama nije sporno da je tuženik određeni iznos podmirio tužitelju za izradu navedenih kućica kompenzacijom.

13. Među strankama je sporno je li postojao daljnji dogovor da se preostali dug podmiri kroz poslovnu suradnju odnosno sporna je i visina tužbenog zahtjeva u cijelosti.

14. Uvidom u račun broj 042-PJ1-1 od 29.4.2022. (list 63. spisa) razvidno da se isti odnosi na tuženika od strane tužitelja i da glasi na iznos 603.938,44 kn / 80.156,41 eura s naznakom plaćanja odmah i sa opisom isporuke (dobara i usluge) dopune vrijednosti objekta u turističkom naselju LA-RO Vodice sukladno povećanju cijena na tržištu rada i materijala, obračun po komadu isporučenog objekta prema srednjem tečaju HNB-a.

Na listu 64. spisa nalazi se Dopuna vrijednosti turističkih objekata dostavljenog od strane tužitelja iz kojeg proizlazi da ukupni dodatak za jedan turistički objekt iznosi 13.318,15 kn bez PDV-a.

15. Uvidom u račun broj 143-PJ1-1 od 22.11.2021. (list 66. spisa) s naznakom plaćanja odmah razvidno je da se isti odnosi na tuženika izdanog od strane tužitelja te da glasi na iznos od 1.235.982,00 kn / 164.043,00 eura s opisom isporuke (dobara i usluge) izgradnja i ugradnja modularne jedinice s opremom 1.000 x 400 x 330 cm, serijski broj 204-PO1-20-004, 204-PO1-20-005, 204-PO1-20-006.

16. Uvidom u financijsko odobrenje broj 005-PJ-1-1 od 19.12.2022. (list 62. spisa) razvidno je kako se radi o financijskom odobrenju prema računu 042-PJ1-1 te da glasi na iznos 303.938,44 kn / 40.339,56 eura te da je isto odobrenje svojim potpisom i pečatom potvrdio tuženik.

17. Iz podneska na listu 67. spisa razvidno je kako se tužitelj obraća tuženiku da potvrdi obveze koje tuženik ima prema društvu tužitelja na dan 31.12.2022. Iz navedenog podneska je razvidno da je tuženik svojim potpisom i pečatom potvrdio da na dan 20.01.2023. duguje društvu tužitelja iznos od 887.439,74 kn / 117.783,49 eura. Navedenom podnesku priložen je izvod otvorenih stavki (IOS) na dan 31.12.2022. (list 68. spisa) iz kojeg također proizlazi navedeno.

18. Iz podneska na listu 69. spisa razvidno je kako se tužitelj obraća tuženiku da potvrdi obveze koje tuženik ima prema društvu tužitelja na dan 31.12.2021. Iz navedenog podneska je razvidno da je tužitelj svojim potpisom i pečatom potvrdio da je na dan 25.02.2022. duguje društvu tužitelja iznos od 1.137.717,00 kn / 151.001,00 eura.

19. Na ročištu održanom 10. ožujka 2026. zakonski zastupnik Dražen Herak iskazao je da su 2017. i 2018. započeli suradnju s društvom tuženika. Naveo je da je tuženik uglavnom obavljao prijevoz i montažu dizalicama za njihovu stranu, a te su usluge uredno plaćane. Nadalje je iskazao da je 2021. gospodin Krešo predložio

narudžbu modularnih kućica koje je društvo tužitelja proizvelo, pri čemu do tada između stranaka nije bilo neriješenih računa. Dogovorena je narudžba šest kućica, a tuženik je, prema njegovim riječima, došao s bankarima radi leasinga. Zbog okolnosti uzrokovanih pandemijom korona virusa, leasing nije realiziran, pa je dio potraživanja kompenziran budući da su oni za tužitelja obavljali određene prijevoze. Kućice su isporučene tuženiku, koji ih je sam preuzeo i koristi ih u komercijalne svrhe, a nikada ih nije reklamirao.

U odnosu na tvrdnje punomoćnice tuženika, stranka je navela da se radi o izjavama o sukladnosti te da bi iste bile dostavljene ili ponovno dostavljene da je to zatraženo, naglašavajući da su uz otpremnice već bile priložene.

Na poseban upit punomoćnika tužitelja o razlozima prekida kompenzacija, zastupnik tužitelja odgovorio je da su računi tuženika počeli biti izdavani u iznosima dvostruko višim od tržišnih i konkurentskih cijena.

Na pitanje je li tuženik pozivan na plaćanje preostalog iznosa, zastupnik tužitelja naveo je da su postojala stalna obećanja o realizaciji leasinga kojim bi se podmirio ostatak duga, ističući da kompenzacija od početka nije bila planirana.

Na daljnje upite punomoćnice tuženika u vezi izjava o sukladnosti, zastupnik tužitelja pojasnio je da svaka kućica ima serijski broj te da uz taj broj mora postojati izjava o sukladnosti. Također je sudu pokazao dokumente iz spisa s navedenim serijskim brojevima modularnih jedinica. Na pitanje o vidljivosti pločica, naveo je da su one možda otpale tijekom prijevoza, ali da to nije od presudne važnosti jer je ključan serijski broj. Dodatno je pojasnio da serijski broj označava da je kućica izrađena sukladno važećim propisima.

U odnosu na račun broj 042-PJ-1-1 u iznosu od 603.938,44 kune, uz koji je dostavljena analiza cijene, zastupnik tužitelja naveo je da je došlo do povećanja troškova prijevoza, zbog čega je povećana i cijena kućica. Međutim, istaknuo je da je naknadno izvršena korekcija te je iznos računa prepolovljen. Na pitanje je li za povećanje cijene postojala suglasnost tuženika, zastupnik tužitelja odgovorio je da je odluka donesena zajednički.

20. Na ročištu održanom 10. ožujka 2026. zakonski zastupnik Krešo Kozina iskazao je da je poslovna suradnja između društva tužitelja i tuženika započela 2017. i 2018., pri čemu je društvo tuženika pružalo usluge prijevoza, utovara, istovara i montaže, ovisno o zahtjevima tužitelja. Naveo je da je 2018. odnosno 2019. došao na ideju o pokretanju poslovanja s modularnim kućicama u svrhu turizma te je 2019. godine postignut usmeni dogovor između njega i gospodina Heraka, na temelju kojeg je društvo tuženika naručilo šest modularnih kućica.

Iskazao je da su prve dvije kućice kompenzirane zbog postojećih potraživanja tuženika prema tužitelju, dok je tužitelj tijekom iste godine izradio svih šest kućica. Nadalje je naveo da je 2020., u vrijeme kada su kućice trebale biti isporučene, nastupila pandemija korona virusa, uslijed čega banke nisu odobravale financiranje. Prema njegovim riječima, postignut je usmeni dogovor da kućice ostanu u sjedištu tužitelja do stabilizacije situacije, uz mogućnost njihove prodaje trećim osobama ako se pojavi kupac.

Stranka je nadalje navela da kućice nisu prodane te su ih 2022., nakon smirivanja situacije, u dogovoru s tužiteljem preuzeli i vlastitim prijevozom prevezli u hotelski kompleks Imperial u Vodicama. Dodao je da je daljnji dogovor bio da se preostali dug podmiri kroz poslovnu suradnju, koja je u jednom trenutku započela, ali je kasnije prekinuta jer se tužitelj nije slagao s cijenama usluga tuženika.

Istaknuo je da prilikom ugovaranja gradnje modularnih kućica nije osporavao cijene tužitelja, iako je imao i druge ponude, te da su cijene usluga tuženika bile prilagođene povećanju troškova, uključujući gorivo i inflaciju. Naveo je i da su pokušali riješiti dug putem bankarskog kredita uz hipoteku, ali procjenitelji nisu uzeli u obzir predmetne kućice. Također je naveo da se kućice oglašavaju na internetu, ali da ih je teško prodati.

Na poseban upit punomoćnika tuženika o dostavi izjava o sukladnosti, zastupnik tuženika odgovorio je da takva dokumentacija nije zaprimljena, već su od tužitelja zaprimljeni samo računi. Na daljnji upit naveo je da su za nedostatak izjava o sukladnosti saznali prilikom pregleda procjenitelja, otprilike prethodne godine.

U vezi s računom broj 042-PJ-1-1 u iznosu od 603.938,44 kune, stranka je navela da je održan sastanak s gospodinom Herakom na temu povećanja cijene zbog inflacije, pri čemu je smatrao da su cijene tužitelja bile više u odnosu na druge proizvođače. Naveo je da nije osporavao cijene zbog postojećeg partnerskog odnosa i usmenog dogovora o podmirenju duga kroz međusobnu suradnju, te da je pristao na iznos od 300.000,00 kuna u okviru tog dogovora. Na daljnje upite punomoćnika tužitelja, zastupnik tuženika potvrdio je da je isporučeno svih šest kućica te da su na iste podnesene reklamacije prije pokretanja ovršnog postupka. Na pitanja o potvrdi računa u financijskom knjigovodstvu i o odbitku poreza na dodanu vrijednost, naveo je da nema saznanja.

21. Uvidom u podnesak Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezna uprava, Područni ured Krapina od 14.05.2025. (list 88. spisa) proizlazi kako je porezni obveznik ovdje tuženika u razdoblju

- od 01.11.2021. – 30.11.2021. i u PDV- obrascu za 11. mjesec 2021. iskazao pravo na odbitak pretporeza po računu broj 143-P11-1 na ukupni iznos od 1.235.982,00 kn / 164.043,00 eura,
- od 01.04.2022. do 30.04.2022. i u PDV- obrascu za 04. mjesec 2022. iskazao pravo na odbitak pretporeza po računu broj 042-PJ1-1 na ukupni iznos od 603.938,44 kn / 80.156,41 eura.

22. Člankom 221b ZPP- a propisano je da ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je tužitelj utužio na temelju vjerodostojne isprave koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno.

23.Slijedom navedenog, proizlazi da je tuženik primio osporene račune, da je odbio pretporez po istima. Naime, tuženik je kao pravna osoba dužan voditi uredno svoje poslovne knjige i ukoliko bi primio račune u odnosu na koje nije izvršena usluga od strane tužitelja bio dužan račun vratiti, a što nije učinio, već je proknjižio i odbio pretporez, čime je priznao izvršenje usluge i djela.

24.Dakle, iz priloženih računa vidljivo je da su izdani od ovdje tužitelja, za tuženika, a na ime usluga koje su navedene u istima odnosno na povećanje cijena i koje su u skladu sa financijskim odobrenjima sadržanim u spisu (list 62., 67., 68. spisa) kao i naznakama dospijeca pojedinačnih tražbina, sukladno navodima iz tužbe.

25.U odnosu na istaknuti prigovor zastare sud smatra da je isti neosnovan uzimajući u obzir opći zastarni rok (čl. 225. ZOO-a) i činjenice da je usluga prema tvrdnjama stranaka izvršena 2021. a račun ispostavljen 2022.

26.Ovdje valja istaknuti kako stranka koja je tijekom postupka iznijela neku činjenicu koja njoj ide u prilog, dužna je i predložiti izvođenje dokaza kojim bi dokazala postojanje te činjenice (članak 219. ZPP-a). Svaka stranka treba dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica koje su za nju povoljne na kojima zasniva svoje zahtjeve i prigovore, osim ako iz zakona ne proizlazi drukčije (čl.7. st.1. i 219. st.1.ZPP-a). Shodno tome, istinitost prigovora odnosno tvrdnji o postojanju činjenica iz prigovora dužan je dokazati tuženik koji se na njih poziva, odnosno koji tvrdi da određene činjenice postoje, a ne tužitelj koji poriče njihovo postojanje.

27.Shodno tome, tuženik je taj koji je u konkretnom slučaju bio dužan dokazati istinitost tvrdnji o postojanju činjenica na koje se poziva u tijeku postupka. U skladu s time tuženik je bio dužan dokazati da nije dužan platiti temeljem ispostavljenih računa iz razloga što je dio potraživanja podmiren kompenzacijama ili zato što je postojao drugačiji dogovor između stranaka te sukladno navedenom osporio i vratio navedene ovdje utužene račune.

28.Budući da tuženik u tijeku postupka odnosno do zaključenja glavne rasprave nije dokazao istinitost tvrdnji o postojanju činjenica na koje se poziva to je sud primjenom pravila o teretu dokazivanja (odredbom članka 221.a ZPP-a propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8. ZPP-a) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu o postojanju te činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja) uzeo da tuženikove tvrdnje o činjenicama nisu istinite odnosno da tuženik nije u cijelosti izvršio svoju obvezu plaćanja ovdje utuženih računa.

29.Isto tako se ističe da je u ovom slučaju uzeto u obzir i činjenica da je zakonski zastupnik tuženika svojim potpisom i pečatom društva odobrio stanje duga, kao i da je utvrđeno u ovom postupku da je tuženik zaprimio račune u uvrstio u svoju knjigovodstvenu evidenciju i odbio pretporez (članak 221.b ZPP-a), a tuženik u ovom postupku nije dokazao da je stanje duga u njegovim poslovnim knjigama drugačije.

30.Sud je mišljenja da tuženik može osporavati visinu utuženog potraživanja odnosno stanje duga koje proizlazi iz poslovnih knjiga tužitelja, prvenstveno upirući u stanje u svojim poslovnim knjigama, što ovdje nije učinjeno.

Zaključno, se ističe kako odredba članka 9. ZOO-a jasno propisuje da su sudionici u obveznim odnosima dužni izvršavati svoje obaveze i da za izvršenje tih obaveza odgovaraju.

31.Dakle, primjenom navedenih pravila o teretu dokazivanja sud je zaključio da je tužitelj dokazao da je u cijelosti izvršio svoju obvezu, odnosno isporučio robu kao i izvršio usluge naznačenu u utuženim računima.

32.Slijedom navedenog, zaključeno da je tužitelj izvršio ugovorenu uslugu, a tuženik mu za to nije platio pa je temeljem navedenih odredaba ZOO-a, sve sukladno pravilima o teretu dokazivanja i čl.451. st.3. ZPP-a, odlučeno kao u točki I. izreke presude.

33.Prema čl.29. st.1. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Kako je utvrđeno da je tuženik u zakašnjenju s ispunjenjem novčane obveze, to on pored glavnice duguje i kamatu pa je tužbeni zahtjev usvojen i u tom dijelu.

34. U odnosu na nastali ovršni trošak određen rješenjem o ovrsi javnog bilježnika poslovni broj Ovr-4965/2024 predmetni platni nalog održan je na snazi uzimajući u obzir javnobilježničke i odvjetničke troškove koji su specificirani u prijedlogu za ovrhu u iznosu od 2.707,50 eura sukladno Pravilniku o nagradama i naknadi troškova javnih bilježnika u ovršnom postupku („Narodne novine“ broj: 8/11 i 114/12, 9/21, 18/22, 17/23), kao i Tarifi o nagradi i naknadi za rad odvjetnika (NN br. 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 107/15, 126/22, 138/23 dalje: OT, a koji troškovi se odnose na za sastav prijedloga za ovrhu 1.882,50 eura (zajedno sa PDV-om od 25%) (Tbr.11/1 i Tbr.50 OT-e) te za javnobilježničku naknadu i trošak 825,00 eura (zajedno sa PDV-om od 25%) (čl. 6. u vezi s čl. 8. Pravilnika o nagradama). Stoga, sud je našao potrebnim ovršni trošak u iznosu od 2.707,50 eura te odlučio kao u točki I. izreke presude.

35. Tužitelju pripada i naknada troškova parničnog postupka. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1. i članka 155. ZPP-a te je tužitelju priznat trošak, a trošak se sastoji od troška zastupanja po odvjetniku odmjerenim prema OT-u te se sastoji se od troška za sastav podneska od 30.01.2025. u iznosu od 1.500,00 eura, ročišta od 30.01.2025. u iznosu od 1.500,00 eura Tbr.9.t.1.OT-a, ročišta od 06.11.2025. u iznosu od 1.500,00 eura Tbr.9.t.1. OT-a, ročišta od 16.03.2025. u iznosu od 1.500,00 eura Tbr.9.t.1. OT-a, ročišta od 10.03.2026. u iznosu od 1.500,00 eura Tbr.9.t.1. OT-a, što zajedno sa PDV-om od 25% iznosi 9.375,00 eura, uvećano za sudsku pristojbu na presudu u iznosu 663,61 eura što sveukupno iznosi 10.038,61 eura te je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Zagrebu 29. travnja 2026.

SUDAC:
Beatrix Crnogorac

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ako je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude. Žalba se podnosi ovom sudu, pismeno u tri primjerka, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Dna:

1. Tužitelju po punomoćniku uz nalog za sud.pristojbu na presudu
2. Tuženiku po punomoćniku
3. Spis u kalendar 30 dana – parnična pisarnica

Broj zapisa: **9-30887-56180**

Kontrolni broj: **01f91-e70f9-72866**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BEATRIX CRNOGORAC, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.